

sværlig, derfor er det ikke givet, at det er rigtigt, at der træffes en Ordning, hvorved det bliver muligt eller let at anvende den samme Fremgangsmaade ogsaa paa en urigtig Maade. Det er det, som jeg tror, at den ærede Ordfører noget udsætter sig og os for ved sit Forslag.

Mr. W. Bruun: Den ærede Minister har allerede omtalt den Forskjel, der er mellem Ændringsforslagene under Nr. 1 og 2, og har derved fremhævet, at denne Forskjel overhovedet ikke er stor. Netop derfor beder jeg imidlertid om Tilladelse til at føie nogle Ord til, hvad der allerede er blevet yttret af min ærede Medforslagsstiller (Sonne), fordi det derefter ellers kunde synes noget besynderligt, at vi ikke have sluttet os til den ærede Ministers Forslag. — Det vil sees, at vort Ændringsforslag under Nr. 2 allerede i flere enkelte Punkter afviger fra den ærede Ministers Forslag. Der er saaledes en Forskjel tilstede med Hensyn til et mindre Punkt, som ikke blev omtalt ved 2den Behandling, hvilken Forskjel jeg derfor her skal tillade mig at nævne, skjøndt den vel neppe behøver nogen videre Udvikling. Det er den Forskjel, som ligger i, at det i Forslaget under Nr. 2 udtrykkeligt er sagt, at Formanden i den Commission, som ved Forslaget anordnes, skal være et af de af dens Medlemmer, der udtages af de overordnede Domstole. Vi have troet, at der mulig i denne Bestemmelse kunde findes en Betyggelse for Embedsmanden. Af de to enkelte Punkter, med Hensyn til hvilke den ærede Minister har stillet Ændringsforslag til vort Forslag for derved at fjerne Forskjellen mellem dette og hans eget Forslag, findes det første i Slutningen af vort Forslags andet Stykke og det andet i dets fjerde Stykke. Med Hensyn til det første af disse Punkter dreier Meningsforskjellen sig om, hvorvidt der i andet Stykke skal staae som i Ministerens Forslag: „kan han kun ved særlig Lov opnaae Pension“ eller som efter vort Forslag: „bestemmes hans Pension ved særlig Lov“. Det forekommer os, at der egentlig her meest er Spørgsmaal om en Redaktionsforskjel, men at vort Forslag dog giver Tanken correctere end

den ærede Finanzministers. Skjelnemærket imellem det Tilfælde, at en Embedsmand affædiges saaledes, at hans Ret til Pension bortfalder paa Grund af Embedsfortabelse, eller fordi han affædiges som dømt for nogen i den offentlige Mening vanærende Handling, og saa det Tilfælde, at han affædiges af andre Grunde, er nemlig, at han i det første Tilfælde ligefrem har tabt sin Ret til Pension — hvilken Fortabelse jo dog ikke udelukker, at han mulig alligevel vil kunne faae Pension ved særlig Lov —, medens det i det andet Tilfælde erkjendes, at han har Afgang til Pension, men at denne Pension skal bestemmes ved særlig Lov. Det forekommer os, som sagt, at dette er det eneste Skjelnemærke, der kan opstilles mellem de nævnte tvende Tilfælde, men at dette da ogsaa bør fastholdes igjennem de forskjellige Udtryk, i det Tilfældene ellers let vilde sammenblandes og falde sammen. Dette er dog naturligtvis, som alt antydet, af mindre Betydning. Den høitærede Ministers Ændringsforslag til det andet enkelte Punkt af vort Forslag er allerede blevet udførlig omtalt af Andre, og det skal jeg derfor ikke komme tilbage til. Det vil jo sees, at det vedrører et Spørgsmaal, der allerede blev bragt paa Bane ved Sagens forrige Behandling. — Hovedforskjellen mellem den høitærede Finanzministers og vort Forslag angaaer jo imidlertid Spørgsmaalet om, hvorledes der skal forholde, naar en Embedsmand affædiges, uden at man enten har en retskraftig Dom eller hans egen Tilstaaelse for det Forhold, hvori han skal have gjort sig skyldig. Gaves der en retskraftig Dom eller Embedsmandens egen Tilstaaelse for den Handling, hvorpaa hans Affædigelse begrundes, er der jo nemlig ingen Forskjel mellem den høitærede Ministers og vort Forslag; da falde de sammen. Gaves der derimod ingen saadan retskraftig Dom, og Embedsmanden derfor siger: Nei, jeg har ikke gjort mig skyldig i det omspurgte Forhold, da kan, siger den høitærede Ministers Forslag, dette Forhold gjøres til Gjenstand for Undersøgelse og Paakjendelse ifølge de for Justitsager gjældende Regler. Dette kan forekomme os imidlertid efter Forslagets hele Affattelse at maatte være det Samme som et „skal“.